

A nyomorgók.

A háboru felvetette szociális témák között a szegény középosztály nyomora hódít mindnagyobb tért. Kitör az élet közepes problémáinak elasztikus korlátjaiból, a maga sötét perspektíváit fölmutatja itt-ott, ahol nem is várhatná az ember és megdöbbentő képei rajzol a társadalom viharos horizontjára. Érezzük, hogy itt nem a proletarizmusról és más jelszóra foglalható szomorú jelenségről van szó; nem sokszor megvitatott, jól vagy rosszul, de mindenkor sablonyszerűen elintézett tömeg akcióval állunk szemben. A középosztály nyomora valami misztikus, nagy nyomasztó csapás, amelynek meztelen szörnyűségeit, rettentő demoralizáló hatását eltakarja még előlünk a nyomor viselőinek magasabb értelmi foka, ellenálló ereje és a végsőig menő szeméremérzete.

Ez a titokzatos fátyol azonban már kezd fellebbenni. Az agyonsanyargatott középosztály, amely néma keserűséggel állotta ki az árdrágitók legvadabb offenzíváját és az élelmiszer-uzsorások elszánt tömegrohamait a kapitalizmustól nyert gyöngye tűzér-ségi támogatás mellett, már-már megtörik, összeomlik. Hitét, bizalmát, ellenállóképességét megőrli az idő, amely folytonosan újabb és újabb terheket rak vállaira. Félreismerhetetlen jelenségek mutatják, hogy a terhek súlya alatt a középosztály roskadozik és esetek kerülnek a nyilvánosság elé, melyek bevilágítanak az egyéni viszonylatok mögött igen messzire, egészen odáig, ahol a baj, a nyomor és kétségbeesés már általános.

Ilyen eset volt az is, amely legutóbb a szegedi sajtóban látott napvilágot. Szerény helyet vett csak igénybe és a többi hírek között huzódott meg, hogy a központi leszámítoló hivatal egyik hivatalnokai összeesett íróasztala mellett. A kartársai tértették eszméltre az elájult embert, aki zokogva vallotta be, hogy az éhség miatt esett össze, mert feleségével és három gyermekével napok óta éheznek. Éjjel és nappal dolgozva, idegölő munkában csak 150 koronát tudott megkeresni havonta, mely összeg manapság igazán csak az éhenhalásra elég. És hány állami hivatalnok, napidíjas és magántisztviselő tengeti életét hasonlóképen, vad küzdelemben a két kísértő rémmel: az éhséggel és a nyomorral. Hányan vannak, akik már elnyűtték rozoga holmijaikat a háborús évek lázas futtatásában és örülni kénytelenek, ha betéví falatjuk akad és gondolni is alig mernek arra, hogy gardrobjuk kiegészítésre szorul.

És hányan vannak olyanok, akik míg idegölő robotjukat íróasztaluk mellett végzik, családjukat otthon éhezni tudják. A hivatalnok, a tisztviselő, a napidíjas nem járhat lyukas cipőben és foltos ruhában. Inkább az éhséget türi, ameddig lehetséges; koldulni sem mehet és könyörödományért sem nyújthatja kezét a társadalom elé. És a nyomorgók között hányiszorta nyomorultabb az a család, ahol a férfi meghalt, vagy a harc-téren küzd. Az anya, akit a béke napjai gondtalan élethez szoktattak, most verejtékes munkával sem szerezhet elegendőt gyermekeinek. A napokban egy uriaszony járt a városházán és sirva kért gyors segítyt, nem magának, hanem az éhező kicsinyek számára. Ez az a második eset, amely arra int, hogy most már tettekre van szükség.

A nyomorról eddig azzal a példalózással érveltek az álbölcsek, hogy éhen még senki sem halt. A jó multkor egy festőt vittek a kórházba, aki már nagyon közel állt ahhoz, hogy ennek az érvelésnek cáfolója legyen. Itt az ideje, hogy a hatóság és a társadalom a legnemesebb cél érdekében összefogjon: segíteni a szemérmes szegényeken, akik nyomorukkal nem állhatnak ki

a piacra és akiknek százai a középosztály szellemi munkásai közül verbuválódnak. Első sorban is a hatóságon van a sor. Neki kell módot találni arra, hogy a középosztály

nyomorgóit előhozza rejtékhelyeiből; aztán akár a közös konyha, akár más hasonló célú akció számára, szervezze meg a társadalmi segítés eszközeit.

A franciák és angolok támadásai meghiusultak.

BERLIN, augusztus 11. A nagy főhadiszállás jelenti: A Sommetől északra színes és fehérbőrű angolok szörványosan és eredmény nélkül támadtak. Ép így meghiusult szász tartalék-csapatrészeink szilárd kitartásán a folyótól közvetlenül északra

francia csapatoknak süriin megismételt támadása. Egyébként nem jelenthetünk különös fontosságú eseményt.

LEGFŐBB HADVEZETŐSÉG.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Repülőink ismét bombázták Velencét.

BUDAPEST, augusztus 11. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) A tizedikéről tizenegyedikére virradó éjjel tengeri repülő rajaink megújították a Velence elleni támadásukat. Az arzenált, a pályaudvart, a külső védműveket és külső telepkeket bombázták. A viharos esőzés dacára kétségtelenül meg lehetett állapítani, hogy a bombázás jó hatást ért el és tüzvészeket okozott.

A campaltoi léghajócsarnokot egy teli találat érte. Eredményesen bombázták repülőink továbbá a gradnoi és az Isonzó-torkolatnál levő ütegeket.

A nagyon kedvezőtlen időjárás és a heves védőtűzelés dacára az összes repülőjárművelnk sértetlenül vonultak be.

HAJÓHADPARANCSNOKSÁG.

Csatározások a Vojusánál és a Doiran-tónál.

BERLIN, augusztus 11. A nagy főhadiszállás jelenti: A Doiran-tótól délre az ellenség gyenge osztagokkal néhány színleges támadást indított, amelyeket tüzelésünkkel komoly harc nélkül visszavertünk.

LEGFŐBB HADVEZETŐSÉG.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

BUDAPEST, augusztus 11. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) A Vojusa alsó folyásánál csatározás. Egyéb nevezetesebb esemény nincsen.

HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

Franciaországban ujrasorozták a rokkantakat.

— A hadifoglyokat polgári személyek őrzik. —

Berlin, augusztus 11. Az *Achtuhrblatt*-nak jelentik az orosz határról: A Novoje Vremja egy párisi jelentéséből kiderül, hogy a léghétség-hiány a francia hadseregben napról napra érezhetőbbé válik. Ujabbán ismételt pótsorozás után küldtek katonákat a frontra. Olyan csapatokról van szó, amelyek már korábban voltak a fronton, de a harcok folyamán annyira megrokkantak, hogy frontszolgálatra alig használhatók. A minap mindazokat a katonákat, akik az ország belsejében katonai őrszolgálatot teljesítettek, újra sorozták.

A hadifoglyok őrzetével megbízott valamennyi katonák parancsot kaptak, hogy azonnal jelentkezzenek a gyűjtőhelyeken. A Franciaországban levő hadifoglyokra, akik a mezőgazdaságnál, ipari gyárakban, kikötőkben, vagy utépitésnél vannak alkalmazva, ezentúl polgári személyek fognak felügyelni.

A szökevények és a bujdosók után való hajszát immár tragikomikus alakot öltött. Így Párisban női liga alakult a bujdosók föl-kutatására. A liga föl-kutatja az összes szalonnákat, sőt a családokhoz is betolakodik és hirdetésekben és brosurákban föl-szólítást intéz a közönséghez, hogy támogassa őket

hazafias cselekedtükben. Ezzel az eljárásával nagy mértékben mozditja elő a denunciaciót. Híre jár, hogy a kormány a spanyol határon szigorított ellenőrzést fog berendezni, hogy a Spanyolországba való szökést megakadályozza. A kis esempész-köztársaság Andorra is becses szolgálatokat tesz a szökevényeknek és a megszökött hadifoglyoknak. Jóllehet a francia kormány mindent elkövetett, hogy a határt a szökevények elől elzárja. Nagy csapással fainulnak a színes szökevények, akik az erdőkben gyülekeznek és a közbiztosságot nagy mértékben veszedelemzetik.

Csak nemrég fogtak el és lőttek a Páris közvetlen közelében egy ilyen színes apaesbandát.

Görögország magatartása miatt Sarraill nem kezdhet offenzívát.

Bern, augusztus 11. Sarraill tábornok, mint Párisból jelentik, elutasította a francia vezérkarnak azt a kívánságát, hogy azonnal kezdje meg offenzíváját. Sarraill szombat közölte a hadvezetőséggel, hogy a legsúlyosabb nehézségek merültek fel, amelyekről külön futárral küld jelentést. Ezek a nehézségek, hír szerint, Görögország magatartásában gyökereznek, amelyet Sarraill jobban meg tud ítélni, mint a szajnai diktátorok.

Törökországból egy második Svájcot csinálnának...

Konstantinápoly, augusztus 11. A *Nineteenth Century* Törökország jövőjéről következőleg vélekedik: Törökországnak érdeklőzónákra való felosztása vagy semlegesítése csak az antant-hatalmak érdeke. De kétségtelenül a legjobb megoldás az volna, ha Törökországból egy második Svájcot csinálnának, egy független, jól kormányzott államot. Angliának nagy érdeke, hogy a legrövidebb szárazföldi ut Indiába és Kinába az ő kezében legyen.